

UURWERKMAKER, EEN VAK APART...

door Rich Pontier

Een tijdje geleden heb ik het Beelaerts van Blokland te zijn bedrijf Belle Heure al uit Zeist in de jaren 90 en dit was eens nader aan de tand te Op een mooie decemberdag welkom geheten door Hans gear, die druk in de weer was

Hans is oprichter van Belle teur en reparateur. Hij heeft herstel van alle denkbare ty-term uurwerktechniek. De de Vakschool in Schoonho-parttime docent is geweest. studenten uit Schoonhoven stageplek.

In februari 1990 schreef Hans handel. Met het gereedschap welke hij mee had gekregen van school, begon hij zijn bedrijf. Al vrij snel werd de eerste draai- en freesbank aangeschaft waar ook bussen en raderen mee gemaakt konden worden. Een behoorlijke investering van ruim 20.000 gulden destijds maar noodzakelijk om goed werk te kunnen leveren.

De interesse voor techniek en electronica was al vroeg aanwezig. Als kind sloopte Hans, zoals vele klokken- en horlogeliefhebbers, al een wekker uit elkaar om die vervolgens niet meer in elkaar te krijgen. Als 16 jarige werkte hij in de vakanties en weekenden in een winkel waar al-lerhande electronica maar ook elektra werden verkocht, naast fietsen. Om wat bij te verdienen leerde hij zo alle componenten zoals IC's en schakelaars kennen.

Dit was prima te combineren met zijn latere studie aan de Vakschool in Schoonhoven waar hij in 1981 aan begon.

Aan het einde van het eerste lesjaar kreeg Hans een ernstig ongeluk op de provinciale weg, onderweg naar huis. Als gevolg hiervan verbleef hij een maand in het ziekenhuis. Omdat hij uurwerktechniek wilde volgen ipv de opleiding tot goudsmid, moest hij dat jaar doubleren.

genoegen gehad om Hans kunnen interviewen. Ik kende de tijd dat ik werkzaam was in een mooie gelegenheid Hans voelen over zijn atelier.

toog ik naar Zeist en werd en Kick, een voormalig sta-met de reparatie van een klok.

Heure en is erkend restaura-jarenlange ervaring in het pen uurwerken. Vandaar de nauwe samenwerking met ven komt omdat Hans daar Mede hierdoor vinden vele bij Belle Heure een leerzame

zich in bij de Kamer van Koop-

handel. Met het gereedschap welke hij mee had gekregen van school, begon hij zijn bedrijf. Al vrij snel werd de eerste draai- en freesbank aangeschaft waar ook bussen en raderen mee gemaakt konden worden. Een behoorlijke investering van ruim 20.000 gulden destijds maar noodzakelijk om goed werk te kunnen leveren.

De interesse voor techniek en electronica was al vroeg aanwezig. Als kind sloopte Hans, zoals vele klokken- en horlogeliefhebbers, al een wekker uit elkaar om die vervolgens niet meer in elkaar te krijgen. Als 16 jarige werkte hij in de vakanties en weekenden in een winkel waar al-lerhande electronica maar ook elektra werden verkocht, naast fietsen. Om wat bij te verdienen leerde hij zo alle componenten zoals IC's en schakelaars kennen.

Dit was prima te combineren met zijn latere studie aan de Vakschool in Schoonhoven waar hij in 1981 aan begon.

Aan het einde van het eerste lesjaar kreeg Hans een ernstig ongeluk op de provinciale weg, onderweg naar huis. Als gevolg hiervan verbleef hij een maand in het ziekenhuis. Omdat hij uurwerktechniek wilde volgen ipv de opleiding tot goudsmid, moest hij dat jaar doubleren.

Hans heeft een hele leuke tijd tijdens de opleiding ge-had. Naast de studie was hij ook werkzaam achter de bar waardoor iedereen hem ken-de.

Stage doorliep hij met een dubbel gevoel omdat de ju-welier waar hij de stage door-bracht, zich meer richtte op de omzet van het bedrijf dan op het vak van uurwerkma-ker. Boven de zaak was een atelier waar 6 horlogemakers aan het werk waren. Hans heeft hier 10 maanden stage

gelopen, tegenwoordig is deze periode 2x 5 maanden. Het voordeel hiervan is dat men bij twee bedrijven kennis op kan doen.

Van een van de winkeldames kreeg hij ook een training verkooptechniek maar door zijn werk in de electronicazaak kon hij de rollen al snel omdraaien en kon hij de verkoopster meer leren dan andersom. Later, toen hij les ging geven aan de vakschool, heeft hij zelfs een boekje over verkooptechniek geschreven.

Na zijn opleiding werkte Hans eerst bij een groothandel in audiovisuele apparatuur en zette daar een verhuurafdeling op. Daar dit niet verliep zoals hij het in gedachten had, begon Hans vanuit zijn ouderlijk huis aan de Utrechtseweg op zolder uiteindelijk met het uurwerkmakersvak wat hij inmiddels al weer 27 jaar uitoefent.

Hij nam contact op met de plaatselijke krant en er kwam dezelfde week nog een journalist op bezoek. Het artikel dat vervolgens in de krant stond, leverde een stroom aan klanten op. Vervolgens deed de mond op mondreclame de rest.

Na een kort verblijf in Amersfoort verhuisden Hans en zijn vrouw Carolien terug naar Zeist. In het pand van een kunstschilder waar in de tuin een "hobbyruimte met smeerpuit" was gebouwd, werd het huidige atelier gevestigd. Er waren uiteraard nogal wat bouw-technische aanpassingen nodig daar de constructie niet goed bleek te zijn. Gelukkig kon Hans die voor het grootste deel zelf uitvoeren zoals het aanleggen van de juiste elektra en verwarming. Voor de rest werd een aannemer ingeschakeld.

Aan de muur van het atelier sieren diverse technische werkstukken die door Hans zijn getekend met buisjespennen op airbrushpapier. Een klein foutje en het geheel moest overnieuw omdat op dit papier niet geretoucheerd kon worden. Hans laat een enorme boekenkast zien met veel technische boeken en zijn laatste aanwinst, een boek over voornamelijk kleinuurwerken en een boekje uit 1864, "de horlogemaker" wat geschreven is door de zoon van een uurwerkmaker die het leven van zijn vader beschrijft.

Hans vindt dat je bij de moderne horloges eigenlijk nauwelijks nog kunt repareren. Het is, zoals met veel gebruiksvoorwerpen van tegenwoordig, een vervangingsmarkt geworden. Het leuke van oude horloges is dat je bij reparatie heel veel zelf kunt doen.

De onderdelen van bijvoorbeeld een zakhorloge uit 1800 zijn met vrij eenvoudige apparatuur gemaakt zoals een klein draaibankje en een freesmachine en veel handwerk. Tegenwoordig wordt een arrondeermachine in een vitrinekast neergezet in plaats van te gebruiken, zonde vindt Hans.

Naast zijn eigen bedrijf gaf Hans ook parttime les aan de Vakschool en daaruit ontstond het idee om cursussen aan hobbyisten te gaan geven. Hij doet dit met enorm veel plezier. Daarnaast organiseert hij voor het uurwerkherstellers-forum diverse meetings. Deze hebben tot doel elkaar te helpen en om kennis en ervaringen uit te wisselen. Dit forum is gestart door Frans de Groot, een collega van Hans.

De cursussen geeft Hans vanuit het atelier maar in verband met drukte op dit moment zijn deze opgeschoven tot hij wat meer tijd heeft. Hij heeft zeer goede contacten met de Vakschool zoals wel blijkt uit het feit dat Lisa, ooit begonnen als stagiaire, alweer 17 jaar parttime bij Hans werkt.

Hans hecht grote waarde aan kwaliteit en Belle Heure is dan ook sinds 2013 officieel gecertificeerd servicecentre voor Omega, Longines, Rado, Certina, Tissot en Mido.

Daarnaast heeft hij een eigen lijn Beelaerts van Blokland automatische uurwerken en chronografen uitgebracht.

Na een laatste kop koffie nam ik afscheid van deze bevlogen uurwerkmaker en een interessante ochtend in Zeist.

Foto's: Rich Pontier

Hieronder de Beelaerts van Blokland no. 3, een Valjoux 7750 chronograaf.

